

1. А Господь згадав Сарру, як сказав був, і вчинив Господь Саррі, як Він говорив.
2. І Сарра зачала, і породила сина Авраамові в старості його на означений час, що про нього сказав йому Бог.
3. І назвав Авраам ім'я синові своєму, що вродився йому, що Сарра йому породила: Ісак.
4. І обрізав Авраам Ісака, сина свого, коли мав він вісім день, як Бог наказав був йому.
5. А Авраам був віку ста літ, як уродився йому Ісак, син його.
6. І промовила Сарра: Сміх учинив мені Бог, кожен, хто почує, буде сміятися з мене.
7. І промовила: Хто б сказав Авраамові: Сарра годує синів? Бо вродила я сина в старості його.
8. І дитина росла, і була відлучена. І справив Авраам велику гостину в день відлучення Ісака.
9. І побачила Сарра сина Аґари єгиптянки, що вродила була Авраамові, що він насміхається.
10. І сказала вона Авраамові: Прожени ту невільницю та сина її, бо не буде наслідувати син тієї невільниці разом із сином моїм, із Ісаком.

11. Але ця справа була дуже не до вподоби Авраамові через сина його.
12. І промовив Господь Авраамові: Нехай не буде не до вподоби тобі це через хлопця та через невільницю твою. Усе, що скаже тобі Сарра, послухай голосу її, бо Ісаком буде покликане тобі потомство.
13. І також сина невільниці тієї учиню його народом, бо він твоє насіння.
14. І встав рано Авраам, і взяв хліба й бурдюка води, і дав до Агари на плече її, також дитину, та й послав її. І пішла вона, та й заблудила в пустині Беер-Шева.
15. І скінчилась вода в бурдюці, і покинула вона дитину під одним із кущів.
16. І пішла вона, і сіла собі навпроти, на віддалі як стрілити луком, бо сказала: Нехай я не бачу смерти цієї дитини! І сіла навпроти, і піднесла свій голос та й заплакала.
17. І почув Бог голос того хлопця. І кликнув до Агари Божий Ангол із неба, і сказав їй: Що тобі, Агаро? Не бійс, бо почув Бог голос хлопця, де він там.
18. Устань, підійми хлопця, і рукою своєю держи його, бо великим народом зроблю Я його.
19. І відкрив Бог очі її, і вона побачила криницю води. І пішла вона, і наповнила бурдюка водою, та й напоїла хлопця.
20. І з хлопцем був Бог, і він виріс. І осів у пустині, і став він стрілець-лучник.

21. І осів він у пустині Паран, а мати його взяла йому жінку з єгипетського краю.

22. І сталося часу того, і сказав Авімелех і Піхол, головний провідник його війська, до Авраама, говорячи: Бог із тобою в усьому, що ти робиш!

23. А тепер присягни ж мені Богом отут, що ти не обманиш мене, і нащадка мого, і онука мого. І яка була ласка, яку я до тебе чинив, ти вчиниш зо мною та з краєм, що ти в нім чужинцем пробуваєш.

24. І сказав Авраам: Я присягаю!

25. І Авраам дорікав Авімелехові за криницю води, що її відняли були Авімелехові раби.

26. І сказав Авімелех: Я не знаю, хто вчинив оту річ, ані ти не розповів мені, й ані я не чув, хібащо сьогодні.

27. І взяв Авраам дрібну та велику худобу, та й дав Авімелехові, і обидва вони склали умову.

28. І поставив Авраам сім овечок з дрібного товару осібно.

29. І сказав Авімелех до Авраама: Що вони, сім овечок отих, що ти їх поставив осібно?

30. А той відказав: Бо з моєї руки сім овечок ти візьмеш, щоб для мене були на свідоцтво, що я викопав цю криницю.

31. Тому то назвав він це місце Беер-Шева, бо там поклялися вони.

32. І склали умову вони в Беер-Шеві. І встав Авімелех та Піхол, головний провідник його війська, і вернулись вони до краю филистимського.

33. А Авраам посадив тамариска в Беер-Шеві, і кликав там Ім'я Господа, Бога Вічного.

34. І Авраам пробував у филистимській землі багато днів.